

ЕВО МЕ

Ево ме
Пред Твојим вратима
И милост иштем поново
За грехе немара
За промашај избора
За слабости и за попуштања

Ево ме
Пред Твојим стопалима
Рачунам да свемогућ си
Да опрост пружаш
Не оклеваш
И снагу вере дајеш слабима

Ево ме
Враћам се
Твога сам савета очинског
Жедна поново

ПОВРАТАК

На пут понесем само Тебе
и ципеле за дуго ходање.
То ми је довољно.

Ти си земаљска посада са небеским осмехом.
У Твојим сам сигурним рукама.

Тебе је мени Бели Град послао.
Чекаш ме да се спустим испод облака.
Знаш пут до моје куће,
са мном се радујеш повратку.

ОНАЈ КОМЕ ГОВОРИМ „ТИ“

Постоји ли ишта осим Тебе?
Постојим ли ја ван Тебе?

А то у мени што пева,
да ли сам ја или си Ти?

Док говорим, да ли из мене проговараш?
Да ли хартију белу испуњаваш својим речима?

Да ли Ти у мени сачекујеш небеске поруке?

Постоји ли свет без Твога удаха?
Без Твога издаха да ли се ишта покрене?

И док ми говориш,
са собом у мени разговараш.
Док Ти се молим,
себи се у мојој молитви обраћаш.

Свој и мој крст носиш очински.

Твоја је земља с које се подижем
у Твоје небо на коме царујеш.